

Під блакиттю весняною...

Михайло Драй-Хмара

Під блакиттю весняною
сушить березень поля,
і співає підо мною
очервонена земля.
Був там гроз кривавий подих,
дощ топив людей, звірят, —
та із нурт, із темноводих,
вирнув новий Арарат.

І дзвенять стожарно дуги:
Мир хатам убогим! Мир!
Вже ніхто не візьме вдруге
вас в невольничий ясир!

Вітер, вітер з хмарних кубків...
Став ковчег посеред гір,
і, як Ной, я жду голубки:
хочу вийти на простір!

1922 ПРОРОСТЕНЬ, 1919-1928. Київ, в-во "Слово", 1926, с. 5.